

bruge en del tid på at kæmpe for deres egne selvfølgelige rettigheder.

Det er Socialdemokratiet ærgerlig over. Vi har kæmpet, så langt vi kunne, men man har jo også kunnet høre her, at det har været svært at flytte nogen, og de har faktisk nærmest ikke engang opdaget, at de er blevet flyttet. Det er jo mest trist for Venstre og Konservative.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nogle korte bemærkninger. Først er det hr. Eigil Andersen, så hr. Leif Mikkelsen og hr. Christian Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

Det forlig, som er indgået på det her område om tryghed i ansættelsen og måske især mangel på samme, er blevet kritiseret skarpt af flere forbundsformænd. Formanden for HK/Kommunal kalder i et Ritzautelegram den 24. maj forliget for mangelfuldt og luftigt og siger, at der ikke er nogen form for garanti i det.

Formanden for FOA, Dennis Kristensen, siger, at tryghedsordningen i staten ikke er lovfæstet, og at anbefalingerne til kommuner og regioner overhovedet intet forpligtende har i sig.

Endelig har vi Bente Sorgenfrey, der er formand for FTF. Hun siger, at aftalen ikke løser problemet for de ansatte i amter og kommuner, som der trods alt er flest af.

Kl. 13.05

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Gjellerup: Når et sådant forlig som det, der her er indgået, bliver karakteriseret på den måde, som det bliver af disse forbundsformænd, hvad er så egentlig Socialdemokratiets motiv til at indgå i et så ringe forlig?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu vil hr. Eigil Andersen kunne glæde sig over, at det ikke er et forlig, for vi stiller ændringsforslag der, hvor vi ikke har en aftale, nemlig på tjenstemandsområdet.

Men jeg synes faktisk, at jeg vil henvise hr. Eigil Andersen – og han ved det godt selv – til at læse de øvrige dele af de pågældende pressemeddelelser og kommentarer fra HK, fra FOA, fra KTO, fra DJØF, fra Ingeniørforeningen osv., som på stribe har sagt, at det her havde været bedre, om Socialdemokratiet havde fået det, Socialdemokratiet bad om, men at det da er godt, at der er givet noget, for her har vi fået nogle

redskaber, så vi kan kæmpe videre, og det skal man så understrege at man skal få gjort.

Men jeg synes, det ville være glædeligt, om hr. Eigil Andersen noterede sig – det er jo ærgerligt, det ikke er rettet til et andet parti, det kan jeg godt forstå – at der er rettet en tak for den indsats, der er ydet. Det er en tak, vi gerne modtager. Vi synes heller ikke, vi er kommet langt nok til at være tilfredse, men det var det, vi kunne nå med det regeringsflertal, vi har.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

Det, der ligger i de her kommentarer fra de forbundsformænd, jeg har henvist til, er jo, at Socialdemokratiet ikke har leveret varen. Man har ikke leveret tryghed i ansættelsen. Selvfølgelig lever fagforbundene i den virkelighed, at de tager udgangspunkt i det, som bliver aftalt. Og selvfølgelig er det klart, at de så prøver at få lavet disse tryghedsaftaler i hver enkelt kommune og i hvert enkelt amt.

Men jeg er overbevist om, at der vil være mange kommuner, som ikke vil indgå disse tryghedsaftaler. Når det så er på frivillig basis, vil jeg spørge, om Socialdemokratiet ikke burde have medvirket til og sørget for, at der blev en ansættelsesgaranti på f.eks. 3 år, sådan som FOA og HK/Kommunal har foreslået.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu ved jeg ikke, om det er almindelig uvilje, eller om det bare er manglende sans for forberedelse, der gør, at jeg bliver stillet dette spørgsmål. For det har været offentligt tilgængeligt, hvilke ændringsforslag vi er gået til forhandling med, og de ændringsforslag var den vare, vi gerne ville levere. Men vi sidder over for en regeringskonstellation, der har et flertal med Dansk Folkeparti, som ikke ville flytte sig længere.

Jeg vil ønske held og lykke med at få givet en anden beskrivelse af, hvordan demokratiet fungerer, end sådan som det fungerer herinde. Vi er kommet langt, vi har givet en række redskaber, vi har fået fjernet den helt absurde tavshedspligt, og det gør, at der er et stykke fagligt arbejde.

Men det er ikke et stykke arbejde, som kan ske i det læ, der burde have været, og som vi også har bedt om til forhandlingerne, hvor vi kom med 29 sider ændringsforslag. Det kommer ikke til at ske i læ af en tryghedsgaranti; der var ingen muligheder.